

Un cântec de dragoste regal

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Pune-mă ca o pecete _____ pe inima ta, ca o pecete pe bratul _____ tău, căci dragostea este tare ca moartea _____ și gelozia este neînduplecată ca Locuința morților _____; jarul ei este jar de foc, o flacăra _____ a Domnului.” (Cântarea cântărilor 8:6)

Una dintre cele mai importante perioade ale vieții este căsătoria. Nu toți se căsătoresc, dar, pentru cei care o fac, căsătoria aduce provocări și binecuvântări speciale. Printre aceste binecuvântări se numără și minunatul dar al sexualității. Ce puternică exprimare a dragostei poate fi acest dar, la timpul potrivit și în locul potrivit!

Biblia nu este împotriva relațiilor intime, ci împotriva folosirii greșite a acestui dar minunat oferit de Creator ființelor umane.

De fapt, Cântarea cântărilor descrie relația dintre o tânără mireasă, Sulamita, și iubitul ei, care se crede a fi fost însuși împăratul Solomon. Cartea dezvăluie tainele intimității umane și satisfacțiile iubirii conjugale în cadrul căsătoriei. Deși Cântarea cântărilor a fost adesea tratată alegoric, drept un simbol al relației dintre Dumnezeu și poporul Său sau dintre Hristos și biserică, ea este, înainte de toate, un poem al dragostei care se găsește în relația atât de real umană dintre un bărbat și o femeie.

În această săptămână vom urmări căsătoria așa cum este ea înfățișată în această carte a Vechiului Testament.

11 mai – Dar ADRA (colectă)

1. Cum ai caracteriza perspectiva Bibliei asupra corpului uman, pe baza următoarelor pasaje?

“Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” Geneza 2:7
 “Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul după Tine, Psalmii 63:1; 84:2 îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără apă.”
 Psalmul 63:1 “Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și 1 Corinteni 6:19,20 carnea mea strigă către Dumnezeul cel viu!” Psalmul 84:2

1 Tesaloniceni 5:23 “Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” 1 Tes 5:23

Unele religii cred în dualism, filozofie care consideră corpul omenesc o piedică pentru viața spiritului. Cu alte cuvinte, corpul este considerat a fi rău, iar spiritul, bun. Totuși în Scriptură corpul, inclusiv caracteristicile lui sexuale, este parte integrantă a întregii ființe. Viața este „corp” și „spirit” (Geneza 2:7). Psalmistul implică tot ce este el în închinarea lui la Dumnezeu (Psalmii 63:1; 84:2). Persoana în totalitatea ei trebuie sfințită, pusă deoparte pentru scopul sfânt pe care îl are în vedere Dumnezeu.

2. Ce perspectivă asupra corpului uman este prezentată în următoarele texte?

“Să mă săruți cu sărutările gurii lui! Căci toate dezmierdările tale sunt mai bune decât vinul, Preaiubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir Cântarea cântărilor 1:2,13 care se odihnește între țâțele mele.” Cânt Cânt 1:2,13
 “Să-și pună mâna stângă sub capul meu și să mă îmbrățișeze cu dreapta lui!”
2:6 Cântarea Cântărilor 2:6

5:10-16 Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii. Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec.

7:1-9 Ce frumoasă și ce plăcută ești tu, iubito, în mijlocul desfătărilor!

În textul sacru, corpul omenesc este admirat. Aspectele fizice ale dragostei maritale nu sunt stânjenitoare și este prezentat în mod deschis un întreg set de emoții.

În multe culturi există tabuuri sexuale puternice. Adeseori, cuplurilor căsătorite le este greu să comunice într-un mod sănătos cu privire la viața lor intimă, iar copiii nu învață despre sexualitate în

Ce frumoase îți sunt picioarele în încălțăminte ta, față de domn!

82 Marginile rotunde ale coapsei tale sunt ca niște lăntișoare de pus la gât, lucrute de mâinile unui meșter iscusit. Pântecele tău este un pahar rotund, de unde nu lipsește vinul mirositor; trupul tău este un snop de grâu, încins cu crini. Amândouă țâțele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare.

cadru al unui cămin creștin, unde valorile spirituale pot fi îmbinate cu informațiile exacte. Deschiderea Bibliei în privința sexualității îi cheamă pe cei ce sunt poporul lui Dumnezeu la o mai bună înțelegere a subiectului pentru ca acest aspect esențial al vieții să fie tratat cu respectul și demnitatea cuvenite unui dar oferit de Creator.

Cum ne putem proteja de forțele culturale și morale care fie coboară sexualitatea la nimic mai mult decât o patimă animalică degradantă, fie o transformă în ceva rușinos despre care nu trebuie să se vorbească niciodată? Cum ne arată Biblia că ambele extreme sunt greșite?

Luni, 6 mai

Aspecte ale dragostei în cântarea dragostei

3. Ce aspecte ale dragostei sunt prezentate în următoarele pasaje?

1:2,13 “Să mă sărute cu sărutările gurii lui! Căci toate dezmierdările tale sunt mai bune decât vinul, Preaiubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir care se odihnește între țâțele mele.” Cântarea Cântărilor 1:2, 13

2:10-13,16 “Preaiubitul meu vorbește și-mi zice: „Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!”

3:11 “Încununat mama sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei inimii lui. –” Cânt Cânt 3:11

4:1-7 Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ești frumoasă de tot, iubito, și n-ai niciun cusur.”

5:16 “Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului!” Cânt Cânt 5:16

6:6 “Dinții tăi sunt ca o turmă de oi care ies din scăldătoare, toate cu gemeni, și niciuna din ele nu este stearpă.” Cântarea Cântărilor 6:6

7:1-9 Ce frumoasă și ce plăcută ești tu, iubito, în mijlocul desfătărilor! Statura ta este ca finicul și țâțele tale ca niște struguri.

8:6,7 “Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este tare ca moartea, și gelozia este neînduplecată ca Locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacără a Domnului.

Cântarea cântărilor arată cum prietenii petrec timp împreună, comunică deschis și își poartă de grijă unul altuia. În Cântarea cântărilor, doi buni prieteni devin parteneri de căsătorie. Soția declară: „Așa este scumpul [*prietenul* – trad. KJV] meu” (5:16). Cuvântul *prieten* exprimă companie și prietenie fără nuanțele parteneriatului sexual. Fericiți sunt soțul și soția care își sunt prieteni apropiați.

În întreg poemul, complimentele intime și gesturile de iubire exprimă o atracție puternică, încântarea fizică și emoțională pe care Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile n-ar putea s-o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât dispreț. Cânt Cânt 8:6-7

Un cântec de dragoste regal

bărbatul și femeia o găsesc unul în celălalt. Intimitatea naturală și dragostea romantică sunt un dar de la Creator, care să-i ajute pe cei doi să dezvolte o legătură strânsă între ei. Când partenerii sunt deschiși față de lucrarea dragostei divine în inimile lor, dragostea lor omenească este „rafinată și curățită, înălțată și înnobilită.” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 99

Aceste versete exprimă, de asemenea, cele mai nobile gânduri despre dragoste. Astfel, adevărata dragoste nu este ceva natural pentru inima omenească; ea este un dar al Duhului Sfânt (Romani 5:5). O astfel de dragoste îi leagă pe soț și pe soție într-o unire durabilă. De dragostea bazată pe angajament este foarte mare nevoie în relația părinte-copil, pentru a clădi în cei mici un sentiment de încredere. Dragostea care se dăruiește pe sine îi leagă pe credincioși laolaltă în trupul lui Hristos, care este biserica Lui. Cântarea cântărilor ne cheamă să facem din această dragoste o forță activă în relația noastră maritală.

Ce elemente comune putem găsi între relația soț-soție și relația noastră cu Dumnezeu?

Marti, 7 mai

O cunoaștere plină de iubire

Mulți au văzut în Cântarea cântărilor tema „întoarcerii la Eden”. Deși cuplul descris nu este alcătuit din primul bărbat și prima femeie, poemul ne aduce aminte de prima grădină. Planul lui Dumnezeu ca ei să fie „un singur trup” (Geneza 2:24,25) este ilustrat pretutindeni prin metafore și simboluri.

4. Cum prezintă Cântarea cântărilor un angajament la reciprocitate în viața intimă a cuplului căsătorit? Prin ce se aseamănă cu

învățăturile lui Pavel?

“Eu intru în grădina mea, soro mireaso, îmi culeg smirna cu miresmele mele, îmi mănânc fagurele de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... – Mâncați, prieteni, beți și **Cântarea cântărilor 4:7-16; 5:1** îmbătați-vă de dragoste! –” **Cânt 5:1**
1 Corinteni 7:3-5 față de bărbat. Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta. Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă

84 îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana din pricina nestăpânirii voastre.” 1 Corinteni 7:3-5

STUDIUL 6

Solomon o invită: „Vino cu mine” (4:8). Mireasa răspunde. Mai târziu, ea este cea care îl invită: „Să intre iubitul meu în grădina lui” (4:16). El răspunde (5:1). Aici, Scriptura ne învață că în cadrul intim nu trebuie să fie folosită forța sau manipularea. Ambii parteneri intră în această relație de bunăvoie și din dragoste. „Grădina mea” este „grădina lui”.

Solomon și Sulamita au nume care derivă din cuvântul ebraic *shalom*, „pace” sau „integritate”. Admirația lor este reciprocă (Cântarea cântărilor 4:1-5; 5:10-16). Echilibrul din relația lor este evident chiar și în stilul poetic folosit. Expresia de legământ: „Preaiubitul meu este al meu și eu sunt a lui” (2:16) este ecoul limbajului edenic, „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea” (Geneza 2:23). “Adam s-a împreunat cu nevastă-sa Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Și a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!”

5. În ce fel descrierea biblică a relației de căsătorie prin termenul „cunoaștere” îmbogățește înțelegerea noastră cu privire la relația

pe care ar trebui să o avem cu Dumnezeu? Adam s-a împreunat iarăși cu

nevastă-sa; ea a născut un fiu și i-a pus numele Set; „căci”, a zis ea, „Dumnezeu mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain” Gen 4:1,25

“S-au sculat dis-de-dimineață și, după ce s-au închinat până la pământ înaintea

1 Samuel 1:19 Domnului, s-au întors și au venit acasă, la Rama. Elcana s-a culcat cu nevastă-sa Ana, și Domnul Și-a adus aminte de ea.” 1 Samuel 1:19

Luca 1:34 “Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” Luca 1:34

Ioan 17:3 “Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Ioan 17:3

1 Corinteni 8:3 “Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu.” 1 Corinteni 8:3

Biblia folosește verbul „a cunoaște” pentru unirea intimă dintre soț și soție. În această „cunoaștere” iubitoare, cele mai adânci ascunzișuri ale ființei lor sunt oferite celuilalt. Nu doar două corpuri, ci și două inimi devin „un singur trup”. „A cunoaște” descrie, de asemenea, relația dintre om și Dumnezeu. Pentru creștinul înțelept, cunoașterea unică și plină de afecțiune din cadrul căsătoriei oferă o înțelegere profundă a celei mai sublime și mai sfinte taine dintre toate – unirea dintre Hristos și biserica Sa.

Scoală-te, crivățule! Vino, vântule de miazăzi! Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! – Să intre iubitul meu în grădina lui și să mănânce din roadele ei alese! – Cântarea Cântărilor 4:12, 16

Miercuri, 8 mai

Dragostea la vremea potrivită

Cântarea cântărilor 4:16 și 5:1 constituie centrul cărții, punctul culminant – nunta.

6. La ce se referă Solomon în următoarele pasaje?

Cântarea cântărilor 4:12,16 “Ești o grădină închisă, soro mireaso, un izvor închis, o fântână pecetluită.

5:1 “Eu intru în grădina mea, soro mireaso, îmi culeg smirna cu miresmele mele, îmi mănânc fagurele de miere cu miera mea, îmi beau vinul cu laptele meu... –

Mâncați, prieteni, beți și îmbătați-vă de dragoste! –” Cântarea Cântărilor 5:1

8:8-10 “Avem o soră micuță, care n-are încă țâțe. Ce vom face cu sora noastră în ziua când îi vor veni pețitorii?”

În Cântarea lui Solomon descoperim unele dintre cele mai convingătoare dovezi ale Scripturii cu privire la planul lui Dumnezeu ca oamenii să-și păstreze castitatea până la căsătorie. Una dintre ele este referirea la copilăria Sulamitei, când frații ei se întrebau dacă ea va fi un „zid” sau o „ușă” (8:8,9), cu alte cuvinte, dacă va rămâne castă până la căsătorie (un zid) sau va fi imorală (o ușă). Ca femeie adultă, ea afirmă că se înfățișează pură înaintea soțului ei (8:10). De fapt, el confirmă că ea este virgină în noaptea nunții lor, spunând că este „o grădină închisă ... un izvor închis, o fântână pecetluită” (4:12). Din propria experiență, ea își poate sfătui prietenele să parcurgă cu grijă etapele dragostei și ale căsătoriei. De trei ori, în Cântarea cântărilor, Sulamita se adresează unui grup de femei pe care le numește „fiice ale Ierusalimului”, sfătuindu-le să nu stârnească pasiunea dragostei până când nu este timpul potrivit (2:7; 3:5; 8:4), adică până când nu se simt în siguranță în cadrul legământului intim al căsătoriei, ca ea.

Pentru a doua oară în poem, preaiubitul își invită mireasa să vină cu el (2:10, 4:8). Înainte de nuntă ea nu i-a putut accepta invitația, dar acum ea este cea care îl invită în grădina ei (4:16), iar el acceptă cu bucurie (5:1). El nu este atras doar de frumusețea ei; ea i-a furat inima (4:9), astfel că este îmbătat de dragostea ei (4:10) și tresaltă de bucurie că ea este a lui și a nimănui altcuiva pentru totdeauna (4:12). În această unire cu femeia desăvârșită el se simte ca și când ar fi ajuns în Țara Făgăduinței (4:11).

Dacă este zid, vom zidi niște zimți de argint pe ea; dar dacă este ușă, o vom închide cu o scândură de cedru. – Eu sunt un zid și țâțele mele sunt ca niște turnuri; în ochii lui am fost ca una care a găsit pace.” Cântarea Cântărilor 8:8-10

Ce veste bună se află în următoarele pasaje pentru cei care regretă alegerile greșite pe care le-au făcut în ce privește sexualitatea? 1 Ioan 1:9; compară cu Psalmii 103:12; Isaia 55:7; Ioan 8:11.

Joi, 9 mai

Un dar din partea Creatorului

Dumnezeu a avut un scop când l-a creat pe om ca bărbat și femeie (Geneza 1:26-28). Deși fiecare poartă chipul Său, unirea sexelor opuse într-un „singur trup” în cadrul căsătoriei reflectă unitatea din cadrul Dumnezeirii. Împreunarea bărbatului cu femeia asigură, de asemenea, procrearea unei vieți noi, o expresie umană unică a chipului divin.

7. Ce scrie în Scriptură despre practicile sexuale care nu corespund planului Creatorului?

Leviticul 20:7-21

Romani 1:24-27

1 Corinteni 6:9-20

Scriptura dezaprobă tot ce alterează sau distruge chipul lui Dumnezeu în om. Dumnezeu a stabilit anumite limite. Când experiența umană este confruntată cu preceptele lui Dumnezeu, sufletul este convins de păcat.

8. Ce îndrumări le sunt date credincioșilor creștini în legătură cu modul de a se raporta la sexualitatea lor și a altora, într-o lume căzută?

Romani 8:1-14

1 Corinteni 6:15-20

“Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” 2 Corinteni 10:5

2 Corinteni 10:5

Galateni 5:24 “Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei.” Galateni 5:24

Coloseni 3:3-10

1 Tesaloniceni 5:23,24 și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.” 1 Tesaloniceni 5:23-24

Credincioșii așteaptă să fie eliberați de stricăciunea păcatului la revenirea lui Hristos. Ei așteaptă în credință, considerându-se morți față de păcat prin moartea lui Hristos pe cruce și vii în El prin învierea Lui. Prin rugăciune neîncetată, prin veghere și prin puterea Duhului Sfânt, ei își răstignesc firea păcătoasă și caută să asculte de Hristos în fapte și în gânduri. Ei Îl recunosc pe Dumnezeu ca proprietar al corpului lor pe care îl folosesc în armonie cu planul divin.

Dumnezeu îi iartă pe cei care se pocăiesc de păcat (1 Ioan 1:9) și, primind Evanghelia, ei pot deveni parte a bisericii. Din cauza efectelor păcatului asupra sexualității, poate că unii nu vor mai cunoaște recuperarea deplină în acest aspect al experienței lor. Alții poate aleg viața de celibat ca să nu se implice în relații interzise de Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum ar trebui să ne raportăm noi, ca indivizi și ca biserică, la problema homosexualității, de exemplu?

Vineri, 10 mai

Un gând de încheiere

„Căsătoria a primit binecuvântarea lui Hristos și trebuie să fie privită ca o instituție sfântă. Adevărata religie nu trebuie să contracareze planurile lui Dumnezeu. El a rânduit ca bărbatul și femeia să fie uniți prin legătura sfântă a căsătoriei, să formeze familii care, încununate cu cinste, vor fi simboluri ale familiei din cer. La începutul lucrării Sale de slujire publică, Domnul Hristos și-a arătat în mod hotărât aprobarea față de instituția pe care o înființase în Eden. Astfel, El le-a declarat tuturor că nu va refuza prezența Sa la ocaziile de căsătorie și că, atunci când este unită cu sfințirea și curăția, cu adevărul și neprihănirea, căsătoria este una dintre cele mai mari binecuvântări date vreodată familiei omenești.” – Ellen G. White, *Fiice ale lui Dumnezeu*, pp. 180–181

Așa cum ne arată Cântarea cântărilor, dragostea sexuală poate fi un lucru minunat în căsătorie. Dar o relație durabilă nu se poate baza doar pe frumusețea exterioară și pe plăcerea fizică. Corpul

nostru îmbătrânește și se degradează și nicio dietă din lume, niciun program de exerciții fizice și nicio operație plastică nu ne vor face să rămânem veșnic tineri. Căsătoria dintre Solomon și Sulamita este o relație de o viață, bazată pe angajament. De trei ori afirmă cei doi că își aparțin unul altuia (Cântarea cântărilor 2:16; 6:3; 7:10). Prima dată este o recunoaștere a apartenenței, sau a stăpânirii lor reciproce (vezi și Efeseni 5:21,33). A doua oară, ea inversează ordinea, afirmându-și supunerea (vezi vers. 22,23). A treia oară el își exprimă dorința după ea (vezi vers. 24-32). O dragoste ca aceasta nu se poate stinge (Cântarea cântărilor 8:7); este ca o pecete care nu poate fi ruptă (vers. 6).

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iosua 10–16

1. Ce fenomen „meteorologic” a făcut cele mai multe victime în tabăra coaliției amorite?

2. Unde este menționat „muntele cel pleșuv”?

3. Ce i-a cerut Acsa tatălui ei și de ce?

4. Pe cine nu au putut izgoni fiii lui Iuda?

Istoria mântuirii, cap. 63

5. Când va suferi Satana în cel mai înalt grad (enorm)?

PRIVIRE GENERALĂ

Când a privit la tot ce făcuse, inclusiv la corpul nostru, Dumnezeu a spus că toate „erau foarte bune” (Geneza 1:31). Chiar dacă nu ar mai exista alte texte biblice pe tema aceasta, această aprobare ar putea sluji ca o autorizare a activității sexuale. Însă nu este cazul. Putem trage concluzia explicit și implicit din multe pasaje biblice că sexualitatea umană este plănuită de Dumnezeu. Și sunt stabilite reguli exacte în privința ei (Geneza 1:28; 4:1; 9:1; Exodul 20:14; Leviticul 18:1-30; Proverbele 6:32; 1 Corinteni 6:9; Galateni 5:19; Evrei 13:4).

Advenștii de ziua a șaptea cred că trupul este o parte importantă a ființei noastre. Ce se întâmplă cu corpul determină ce este și ce devine un om. Credința în această relație causală izvorăște din convingerea noastră că omul este o ființă unitară, cu dimensiuni fizice, psihice și spirituale. O maximă auzită adesea când se discută antropologie biblică este: „Omul nu are suflet; omul este suflet” (Geneza 2:7). Aceasta înseamnă că acțiuni ale corpului, precum hrănirea, mișcarea, atingerea și intimitatea sexuală sunt și activități sufletești și nu trebuie considerate evenimente izolate, care nu ar afecta întreaga persoană. Pentru că Dumnezeu ne-a creat corpul și este interesat de binele nostru în toate aspectele, este firesc să aibă ceva de spus și în ce privește viața noastră sexuală. El știe cât de important este acest subiect. Să nu creadă cineva că Dumnezeu este dezgustat de acest subiect sau că a stabilit niște restricții absurde în ce privește sexualitatea.

Unele dintre minunatele teme din Cântarea lui Solomon este aceea că dragostea are multe fațete. Sulamita îl poate prezenta pe iubitul ei fiicelor Ierusalimului, declarând: „Așa este prietenul meu” (Cântarea cântărilor 5:16 – trad. KJV). A privi intimitatea în alte contexte decât cel fizic ne adâncește înțelegerea tabloului mai larg al dragostei. „A cunoaște” – o expresie voalată pentru unirea sexuală (Geneza 4:1) nu este un eufemism întâmplător, ci este o descriere a profunzimii familiarității și vulnerabilității personale care îi dă sexualității semnificația intenționată de Dumnezeu.

Perspectiva unitară (holistică) în contrast cu cea dualistă

Modul în care un om privește relația dintre dimensiunea sa materială (corpul) și cea imaterială (mințea, emoțiile, starea spirituală) are o

influență uimitoare asupra modului în care trăiește. Spre deosebire de tradiția creștină, care privește omul din perspectivă dualistă (o ființă alcătuită din trup și suflet, două entități separate), teologia adventistă privește omul ca pe o ființă multidimensională (cu componenta fizică, psihică și spirituală) și complexă, în sensul că aceste dimensiuni interferează (perspectiva holistică). Repercusiunile acestei concepții se văd imediat asupra mai multor teme teologice. Cineva ar putea fi tentat să creadă că Biserica Adventistă are o poziție unică în privința mai multor subiecte independente, precum: creațiunea, învierea, moartea, iadul, sfințirea și sănătatea. Dar aceste poziții se bazează pe relația biblică dintre psihicul uman și fizicul uman. Ceea ce ne separă de dualismul fraților noștri creștini este concepția noastră holistică.

Să luăm un exemplu extrem din gnosticism – curent filozofic acut dualist care afirma că **tot ce este fizic este, în mod inerent, rău**. În rândurile gnosticilor, sexualitatea a urmat două căi diferite (cel puțin). Întrucât se considera, conform gnosticismului, că trupul este în mod inerent rău, prima cale prevedea ca sexualitatea să fie strict evitată în toate circumstanțele. Alți gnostici au ajuns la concluzia că, deoarece spiritul nu poate fi afectat de trup (dualism), ceea ce se face în trup este irelevant. Astfel, omul se poate deda fără restricții la orice fel de activitate sexuală. Rezultatele extreme ale dualismului radical au fost sexualitatea ascetică și cea hedonistică. Deși în zilele noastre nu există prea mulți gnostici cu ecuson pe piept, dualismul și consecințele lui încă pot fi observate în experiența creștină.

Ori de câte ori un creștin crede că poate face orice cu corpul său pentru că nu este la fel de important ca „sufletul” său este în pericol să intre pe terenul filozofiei gnostice, sau dualiste, iar consecințele nu vor întârzia să apară. Un creștin dualist poate să cunoască foarte bine interdicțiile puse de Biblie în ce privește un comportament sexual nepotrivit. Dar, pentru că are și preocupări spirituale, „predându-și” sufletul lui Dumnezeu, rugându-se, închinându-se și iubindu-L pe Dumnezeu cu toată inima, poate considera că a avea o relație sexuală în afara căsătoriei este ceva insignifiant în comparație cu toate angajamentele spirituale pe care și le-a luat față de Dumnezeu. În antropologia sa religioasă, „spiritualul” a trișat „fizicul”. Sistemul acesta de gândire îl face pe creștin predispus la comiterea păcatelor „trupești”.

O altă problemă a acestei perspective antropologice, pe lângă disputa ei cu holismul biblic, este aceea că ne contrazice în mod direct experiența. Sexualitatea este menită să fie în aceeași măsură un act al inimii și al spiritului pe cât este un act al trupului și ideal ar fi să fie și o expresie a unei entități nonfizice pe care o numim dragoste. Cei care se recuperează după ce au abuzat de corpul lor în diverse moduri (alimentație, sex, droguri etc.) ajung adesea să-și dea seama că esența problemelor lor este de natură nonfizică (imaginea de sine, relații disfuncționale, tulburări emoționale). În concluzie, viața noastră spirituală și relațiile unul cu altul, cu Dumnezeu și cu noi înșine sunt în mod semnificativ afectate de ceea ce se întâmplă cu corpul nostru. Latura fizică o afectează pe cea spirituală și invers. Concluzia aceasta poate fi de ajutor în susținerea standardelor biblice cu privire la sexualitate, la începerea vieții sexuale înainte de căsătorie, la abuzul de diferite substanțe sau la sănătate.

COMENTARIU

O cântare pentru astăzi

Viteza și amploarea cu care cultura occidentală redefinește toate lucrurile din perspectivă sexuală (sexul, căsătoria, exprimarea sexuală potrivită sau nepotrivită etc.) sunt amețitoare. Din fericire, ecourile perspectivei iudeo-creștine asupra vieții au ținut în frâu avântul hotărât al societăților seculare de a se elibera de orice fel de normă morală cu baze religioase. A invoca un poem de dragoste ebraic vechi de aproape trei mii de ani pentru a găsi îndrumare în intimitatea și în sexualitatea timpurilor noastre ar putea fi considerat amuzant de unii. Totuși Cântarea cântărilor conține teme care, dacă sunt luate în seamă, vor reorienta sexualitatea după idealul lui Dumnezeu – un ideal care restaurează întotdeauna împlinirea și bucuria.

Două teme pot fi menționate pe scurt aici: (1) exclusivitatea intimă și (2) dragostea la timpul potrivit. Este evident că povestea de dragoste din poem se desfășoară între Solomon și iubita lui. Deși atât mireasa, cât și mirele au prieteni care apar frecvent în scenă (Cântarea cântărilor 1:4,5,11; 2:7; 3:7,8; 3:11), intimitatea dintre Solomon și Sulamita este exclusivă (2:16). Să ne imaginăm o lume în care s-ar ține cont de acest

singur principiu: o relație intimă monogamă, de o viață întregă, cu cel mai bun prieten (Cântarea cântărilor 5:16 – trad. KJV). (Notă: Solomon a fost poligam; el și-a încălcat propriul sfat înțelept. Aici este unul dintre cazurile în care trebuie să facem ce a spus el, nu ce a făcut el.)

Așa cum remarcă studiul, Sulamita este un „zid” și o „grădină închisă” (4:12; 8:10). Ea își consideră inima și virginitatea suficient de valoroase ca să fie date doar tovarășului de viață de care se leagă printr-un angajament. Ea respinge ispita de a fi o „ușă” deschisă pentru o mulțime de pețitori lipsiți de valoare (8:9). Binecuvântările pe care le conține această perspectivă și durerile pe care le evită sunt prea multe pentru a fi menționate. Totuși putem să aprofundăm puțin acest principiu.

Deși standardul biblic tradițional de abținere sexuală până la căsătorie este adesea luat în derâdere ca un mijloc idealist și antic de a ucide bucuria, acesta se dovedește a fi exact contrariul. Există dovezi că a avea mai mulți parteneri sexuali înainte de a te angaja față de unul singur pentru toată viața (în căsătorie) poate submina perspectiva unei „căsătorii de înaltă calitate”. – Vezi Galena K. Rhoades și Scott M. Stanley, „Before «I Do»: What Do Premarital Experiences Have to Do With Marital Quality Among Today’s Young Adults?”, p. 5. Nu trebuie să gândim niciodată că Dumnezeu interzice sau restricționează plăcerea umană, ci doar o reglementează. Acum apare a doua temă, dragostea la timpul potrivit: laitmotivul Sulamitei, care le îndeamnă pe fiicele Ierusalimului: „Nu treziți dragostea până nu vine ea” (Cântarea cântărilor 2:7; 3:5; 8:4). Sexualitatea nu numai că a fost menită să fie exprimată cu un singur partener întreaga viață, ci a fost plănuită să fie rezervată timpului în care se ajunge la maturitate personală și relațională.

Un fenomen actual global care încalcă aceste principii din Cântarea cântărilor este o explozie a expunerii timpurii la grafică sexuală prin intermediul internetului și al altor mijloace media. Consecințele vor fi studiate, fără îndoială, în deceniile care vor urma, dar câteva observații preliminare confirmă căile lui Dumnezeu de a păstra potențialul pentru o intimitate sexuală de o viață întregă în cadrul căsătoriei, în timp ce alternativele sunt adesea distrugătoare. Un articol din *Time* vorbește despre niște grupuri de tineri care încearcă să evite permanent pornografia nu din motive religioase sau din convingeri morale înalte, ci

pentru că și-au intoxicat atât de mult mintea cu materiale explicit sexuale, încât nu au mai reușit să aibă o activitate sexuală normală în lumea reală. Un tată care se recuperase după așa ceva, a hotărât să-i spună fiului său: „Voi fi foarte direct cu tine. Toate lucrurile suprastimulente, cum este pornografia pe internet, alimentele procesate numite *junk-food* și drogurile pot fi amuzante și plăcute pentru o vreme, dar au potențialul de a te desensibiliza față de lucrurile normale, naturale, și, în cele din urmă, te jefuiesc de singurul lucru pe care credeai că ți-l vor aduce – capacitatea de a experimenta plăcerea.” – Belinda Luscombe, „Porn and the Threat to Virility” (*Time*, martie 2016, accesat pe 2 august 2017)

APLICAȚIE

Deși este necesar, totuși poate fi dificil să abordezi subiecte legate de sexualitate într-un cadru de grup, cum ar fi Școala de Sabat. Fii discret în prezentarea următoarelor activități și ferește-te să folosești un limbaj sexual explicit, ca să nu ofensezi. Nu uita că, probabil, unii întâmpină dificultăți în această privință.

1. S-a afirmat că latura fizică o afectează pe cea spirituală și invers. Nicăieri nu este mai evident acest lucru ca în activitatea sexuală. Membrii grupei să argumenteze de ce este astfel sau să vină cu alte exemple de interacțiuni între trup și spirit.

2. A te bucura de „de plăcerile de o clipă ale păcatului” este o atracție pentru toți, inclusiv pentru creștin (Evrei 11:25). În mod tradițional, răspunsul la o astfel de atracție este tăgăduirea de sine. Vezi dacă membrii grupei pot să elaboreze pe marginea acestei strategii în mai multe studii de caz.

3. Insistați în final pe ideea de fidelitate reciprocă – cheia unei căsnicii fericite.